

planer eller lignende udarbejdet for offentligt ejede arealer.

Natura 2000-skovplanerne vil på samme måde som Natura 2000-planerne indgå som en forudsætning for regionplanlægningen. Parallelt hermed foreslås det, at regionplanerne skal indeholde oplysninger om de bestemmelser i Natura 2000-skovplanen, som er relevante for planlægningen af arealanvendelsen indenfor regionplanens geografiske anvendelsesområde, jf. § 68 og bemærkningerne hertil.

Til § 17

Med forslaget § 17 skabes der grundlag for at supplere den gældende implementering af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, som stiller krav om forudgående konsekvensvurdering af visse planer og projekter i det åbne land.

I dag skal de fleste konkrete aktiviteter vurderes for deres virkninger på arter og naturtyper i de internationale naturbeskyttelsesområder, inden de kan igangsættes, jf. bekendtgørelse nr. 477 af 7. juni 2003 om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder. Det gælder bl.a. aktiviteter, der kan ændre naturtilstanden på en række naturtyper (naturbeskyttelseslovens § 3) eller kræver en landzonetiladelse.

Efter artikel 6, stk. 3, skal alle projekter og planer, der væsentligt kan påvirke de internationale naturbeskyttelsesområder under hensyntagen til bevaringsmålsætningen for området, underkastes en konsekvensvurdering. Det forudsættes, at lovbestemte planer, der kan have betydning for arealanvendelsen, er eller vil blive omfattet af reglerne i bekendtgørelsen om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder.

Begrebet »projekter« er ikke nærmere defineret i habitatdirektivet, og det kan være vanskeligt at definere en præcis grænse mellem projekter, der forudsætter konsekvensvurdering efter artikel 6, stk. 3, og igangværende aktiviteter, der forudsætter iværksættelse af foranstaltninger for at undgå forstyrrelser eller forringelser efter artikel 6.2. Fx vil visse former for almindelig skovbrugsmæssig drift, som i dag ikke kræver forudgående tilladelse, formentlig falde ind under direktivets projektbegreb (eksempelvis træartskitte fra hjemmehørende træarter til juletræer og pyntegrønt, der kræver anvendelse af hyppig gødskning mv.), mens andre former for skovbrugsmæssig drift (eksempelvis gradvis intensivning af ekstensivt drevne bevoksninger af hjemmehørende træarter) vil være igangværende aktiviteter, der - hvis de forringer eller

forstyrrer i områderne - skal gøres op med på grundlag af artikel 6, stk. 2.

Efter forslaget præciseres nærmere i bilag 1 en række aktiviteter, som konkret vurderes at kunne falde ind under begrebet »projekter«, og som efter gældende lovgivning kan iværksættes uden forudgående tilladelse mv., men som efter direktivet skal kunne gøres til genstand for en konsekvensvurdering. Baggrunden for udvælgelse af de konkrete aktiviteter er, at netop de vurderes at kunne medføre væsentlig påvirkning af arter eller naturtyper.

Kravet om anmeldelse gælder kun for aktiviteter, som påbegyndes efter lovens ikrafttræden. Miljøministeren vil dog kunne give ejeren et pålæg om at ophøre med aktiviteten efter §§ 20 og 21, hvis betingelserne i disse bestemmelser er opfyldt.

Kravet om konsekvensvurdering efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, omfatter projekter, der kan påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde, og er ikke begrænset til projekter indenfor området. Gennemførelsen af artikel 6, stk. 3, i Danmark skal imidlertid ses i sammenhæng med udpegningen af internationale naturbeskyttelsesområder.

De internationale naturbeskyttelsesområder omfatter således i mange tilfælde flere arealer end dem, der skal beskyttes efter direktiverne. Det skyldes bl.a., at afgrænsningen af områderne følger erkendbare træk i landskabet (veje, levende hegn mv.), eller at arealerne er medtaget ud fra hensynet til anden hensigtsmæssig arrondering af området (fredningsgrænser el. lign.). De konkrete, beskyttelsesværdige lokaliteter vil således ofte være omkranset af arealer, der ikke rummer beskyttede arter eller naturtyper, og som f.eks. indgår i almindelig skovbrugsdrift, men som er inkluderet i det internationale naturbeskyttelsesområde.

Aktiviteter, som i dag ikke kræver forudgående tilladelse mv., og som væsentligt kan virke ind på lokaliteter med beskyttede arter og naturtyper, vurderes således i mange tilfælde at foregå inden for grænserne af det internationale naturbeskyttelsesområde. Hvis der tilvejebringes mulighed for at konsekvensvurdere sådanne aktiviteter inden for det internationale naturbeskyttelsesområde, vil det oftest være dækkende for det krav, der fremgår af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3.

Hvad angår de samme aktiviteter, som foregår uden for de internationale naturbeskyttelsesområder, og som eventuelt kan påvirke ind i områderne, er det uhyre vanskeligt at definere en erkendbar grænse for, hvornår aktiviteten dermed eventuelt vil blive omfattet af kravet om konsekvensvurdering efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3. F.eks. er det ikke muligt på forhånd præcist at fastlægge, i hvilken afstand fra det